

**69- CHUYỆN NỮ TỲ CỦA TRƯỞNG GIẢ ĐEM CƠM CHO CHỦ, GẶP ĐƯỢC
PHẬT LIỀN CÚNG DƯỜNG NÊN ĐƯỢC QUẢ BÁO SINH Ở CỐI TRỜI**

Ở trong nước Xá-vệ có người con của trưởng giả vui chơi trong vườn với con của các trưởng giả khác. Đến lúc muộn đi thì bảo với người nhà:

– Hãy đem cơm cho tôi.

Sau đó người nhà bảo nữ tỳ đem cơm. Nữ tỳ đi ra ngoài ngõ liền gặp Đức Phật, cô liền lấy cơm ấy cúng dường cho Đức Phật. Cô lại trở về nhà lấy cơm khác đem đi. Cũng ngay giữa đường gặp ngài Xá-lợi-phất, Mục-kiền-liên, cô liền cúng dường cho các ngài. Lần thứ ba cô lấy cơm đem cho con của trưởng giả. Khi con của trưởng giả ăn xong, tự đi về nhà và nói với vợ:

– Vì sao hôm nay đem cơm trễ quá vậy?

Người vợ trả lời:

– Hôm nay đem cơm cho chàng đến ba lần sao lại nói chậm trễ?

Bà liền gọi cô nữ tỳ để hỏi:

– Sáng nay người lấy cơm ba lần đem cho ai?

Cô nữ tỳ đáp:

– Lần thứ nhất đem cơm gặp Đức Phật tôi liền cúng cho ngài. Lần thứ hai đem cơm gặp ngài Xá-lợi-phất và ngài Mục-kiền-liên, tôi lại cúng cho các ngài. Lần thứ ba lấy cơm mới đưa lại cho đại gia.

Đại gia nghe vậy bừng bừng tức giận lấy gậy mà đập làm cô chết ngay, cô liền sinh lên cõi trời. Khi mới sinh lên cõi trời, có đầy đủ ba ý nghĩ:

1. Tự nghĩ: “Nay ta sinh ở chỗ nào?”. Tự biết là sinh ở cõi trời.

2. Tự suy nghĩ: “Từ cõi nào mạng chung mà lại sinh ở cõi trời?”. Cô biết từ cõi người được sinh ở cõi trời.

3. Tự suy nghĩ: “Nhờ những nghiệp duyên gì mà được sinh lên cõi trời?”. Cô biết nhờ cúng dường cơm mà được quả báo này.

Cô liền đi đến chỗ Đức Phật để cung kính cúng dường. Đức Phật thuyết pháp cho cô nghe và cô đắc quả Tu-dà-hoàn.

Các Tỳ-kheo bạch Đức Phật:

– Nay Thiên nữ này nhờ nhân duyên gì mà được sinh lên cõi trời?

Đức Phật trả lời:

– Ngày xưa ở nhân gian cô ta làm nữ tỳ của trưởng giả khi đem cơm cho con của trưởng giả thì gặp Đức Phật Như Lai, cô liền lấy cơm ấy cúng dường cho Phật nên ông chủ cô tức giận lấy gậy đập chết. Nhờ nhân duyên ấy nên mạng chung được sinh lên trời. Cô lại đến chỗ Ta nghe pháp mà chứng đạo.

M